

prima instanță: N. Arabadji
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Moțac Igor,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Moțac Igor
împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, fiind casată
hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 29 decembrie 2015 în partea
admiterii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind respingerea
acțiunii,

constată

La 08 iulie 2014, Moțac Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în perioada 09 ianuarie 2014 -06
februarie 2014, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a efectuat controlul fiscal prin
metoda verificării tematice și camerale cu aplicarea metodelor indirecte de estimare
a venitului impozabil al corectitudinii declarării și achitării impozitului pe venit de
către reclamant în rezultatul căruia a fost întocmit actul de control nr. 5-664269 din
06 februarie 2014.

La 25 februarie 2014 Moțac Igor a depus dezacord cu actul de control indicat.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.119 din 25 martie 2014 s-
a decis calcularea și încasarea de la contribuabilul Moțac Igor la bugetul de stat,
impozitul pe venit în sumă de 4 210 524,91 lei cu aplicarea amenzii în sumă de 4
210 524,91 lei și dobânzii de întârziere în sumă de 415 999, 86 lei.

Consideră decizia menționată neîntemeiată și care urmează a fi anulată.

Indică reclamantul că, la 17 aprilie 2014 a contestat decizia Inspectoratului
Fiscal Principal de Stat nr. 119 din 25 martie 2014.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 208 din 16 mai 2014 s-a
dispus prelungirea termenului de examinare a contestației, iar prin decizia

Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.235 din 16 mai 2014 contestația din 17 aprilie 2014 a fost considerată neîntemeiată.

Consideră reclamantul că, deciziile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 119 din 25 martie 2014 și nr.235 din 16 mai 2014 sunt emise în lipsa temeiurilor de drept, fapt care îi prejudiciază drepturile și interesele.

Menționează Moțac Igor că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat la emiterea deciziei nr. 119 din 25 martie 2014 a încălcat termenul examinării cu 13 zile, fapt care servește drept temei pentru invocarea tardivității și ilegalității acesteia, precum și nulității documentelor ulterioare.

Invocă reclamantul că, la materialele cauzei lipsește confirmarea faptului că i-a fost adusă la cunoștința decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.208 din 16 mai 2014 privind prelungirea termenului examinării contestației depuse.

Indică că, prin deciziile contestate organul fiscal a constatat încălcarea obligației de a depune declarația cu privire la impozitul pe venit, concluzionând greșit că în anul 2012 a avut venitul obținut din sursele neidentificate în cuantumul de 23 970 205,06 lei, fapt care nu corespunde realității și contravine circumstanțelor cauzei.

Argumentează că, în anul 2012 a primit de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com” sumele bănești în decont, fapt confirmat prin dispozițiile de plată, care au fost prezentate inspectorilor. Toate sumele primite și nefolosite pentru procurarea producției au fost întoarse Societății cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com”, fapt confirmat prin chitanțele la dispoziția de încasare prezentate inspectorilor.

Consideră că, inspectorii nu au avut nici un temei de a nu lua în considerație, circumstanța transmiterii sumelor bănești în casa Societății cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com”, prin prisma faptului că Societatea cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com” nu a efectuat reflectarea trecerii sumelor bănești în contabilitate.

Reclamantul consideră drept neîntemeiată și constatarea inspectorilor fiscali că autenticitatea ordinelor de încasare eliberate de Societatea cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com” nu poate fi demonstrată deoarece întreprinderea menționată întrunește semnele de pseudo-activități și nu poate fi supusă controlului.

Susține Moțac Igor că, neîndeplinirea de către o persoană terță, Societatea cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com” a unor obligațiuni legale nu-i poate fi imputată și nu poate sta la baza sancționării lui, în calitate de persoana fizică, deoarece nu există nici o sentință penală definitivă sau un alt act echivalent în vederea recunoașterii societății menționate în careva încălcări a legislației fiscale. Precum și nu există nici un temei legal de a nu recunoaște și de a nu lua în calcul ordinele de încasare prezentate.

Solicită Moțac Igor recunoașterea drept ilegale și anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 119 din 25 martie 2014, a deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 235 din 16 mai 2014, anularea actului de control fiscal nr.5-664269 din 06 februarie 2014.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chisinau din 29 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea deciziei nr. 119 din 25 martie 2014 emisă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației de către Moțac Igor, a fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 235 din 16 mai 2014 pe marginea contestației din 17 aprilie 2014 depusă de Moțac Igor. În rest pretențiile lui Moțac Igor cu privire la anularea actului de control nr. 5-664269 din 06 februarie 2014 au fost respinse ca fiind neîntemeiate. (f.d.

98, 100-104).

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a indicat că decizia emisă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nu întrunește exigențele prevăzute de art. 248 Cod fiscal, nefiind clarificate circumstanțele cazului de încălcare fiscală și dacă există o astfel de încălcare, dacă încălcare este semnificativă sau nesemnificativă. De asemenea prima instanță a considerat declarativ motivul invocat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în decizia contestată că ordinele de încasarea nu pot fi luate în calcul, deoarece nu au fost prezentate în original. În acest sens prima instanță a menționat că la efectuarea controlului au fost prezentate și originalele documentelor respective, acestea fiind prezentate și persoanei competente să examineze contestația.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, fiind casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 29 decembrie 2015 în partea admiterii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată pretențiile lui Moțac Igor privind anularea deciziei nr. 119 din 25 martie 2014 emisă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației de către Moțac Igor și anularea decizie Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 235 din 16 mai 2014 pe marginea contestației din 17 aprilie 2014 depusă de Moțac Igor. În rest hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 29 decembrie 2015 a fost menținută.

În susținerea soluției enunțate, instanța de apel a indicat că în perioada 07 martie 2012- 09 iulie 2013, Moțac Igor a fost fondator al Societății cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com”, iar la examinarea pricinii, prima instanță nu a luat în considerație faptul că suma constatată în cadrul controlului a fost primită de Moțac Igor de la Societatea cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com”, fiind destinată pentru achiziționarea culturilor nucifere, fapt care nu rezultă din dispozițiile de plată și ordinele de încasare eliberate de Societatea cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com”. Astfel instanța de apel a menționat că autenticitatea ordinelor de încasare eliberate de Societatea cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com” nu poate fi stabilită, deoarece întreprinderea menționată la momentul efectuării controlului era deja înstrăinată de către Moțac Igor potrivit contractului de vânzare-cumpărare, iar actual proprietar al întreprinderii nu dispune de careva documente din perioada anterioară procurării. În acest context instanța de apel a apreciat critic copiile ordinelor de încasare prezentate de Moțac Igor.

De asemenea instanța de apel a reținut drept eronată concluzia primei instanței că la efectuarea controlului au fost prezentate originalele documentelor respective, deoarece din actul de control nr. 5-664269 din 06 februarie 2014, care a fost semnat de Moțac Igor, precum și în decizia de sancționare este indicat că de către Moțac Igor au fost prezentate doar copiile ordinelor de încasare. Mai mult instanța de apel a indicat că din procesul-verbal al ședinței de judecată nu rezultă că originalele acestor ordine de încasare au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești. Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe că decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale din 25 martie 2014 a fost emisă cu depășirea termenului, deoarece Moțac Igor la 10 februarie 2014 a recepționat actul de control din 06 februarie 2014. La 25 februarie 2014 a depus dezacordul la actul de control, iar la 26 februarie 2014 a fost emisă decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 73 prin care s-a prelungit termenul de examinare a cazului de încălcare a legislației

fiscale cu 30 zile (f.d. 131-150).

La 15 august 2016, Moțac Igor a declarat recurs, iar la 24 octombrie 2016, ultimul a depus recursul suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 15 august 2016, este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există data recepționării de către recurent a copieii deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului Moțac Igor a invocat că instanța de apel, a examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că a prezentat instanței bonurile de plată care atestă întoarcerea banilor în numerar Societății cu Răspundere Limitată „Ratagrup-Com”. Indică că prima instanță just a concluzionat că organul fiscal nu a prezentat probe suficiente care ar demonstra comiterea unor încălcări fiscale. Totodată invocă recurentul că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că originalele bonurilor de plată care confirmă întoarcerea banilor au fost prezentate în original în prima instanță, fiind supuse examinării și autentificate în modul stabilit de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 25 august 2016 și respectiv la 25 octombrie 2016 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

La 23 septembrie 2016 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a depus referință la cererea de recurs declarată de Moțac Igor prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Moțac Igor, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moțac Igor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Moțac Igor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală